Súd:	Okresný súd Námestovo
Spisová značka:	6T/152/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5819010428
Dátum vydania rozhodnutia:	13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI:	ECLI:SK:OSNO:2020:5819010428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému J. J., nar. XX.XX.XXXX v C. P., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.02.2020 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný J. J., nar. XX.XX.XXXX v C. P., trvale bytom A., K.. E. Č.. XXX/XX, živnostník, slobodný, na slobode,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v presne nezistenom čase od 23.00 hodiny dňa 16.05.2015 do 11.00 hodiny dňa 17.05.2015 v obci Lokca, okres Námestovo, na budove predajne kvetinárstva a rôznych potravinárskych výrobkov číslo 223 nachádzajúcej sa vedľa autobusového nástupišťa SAD, nezisteným spôsobom a predmetom rozbil sklenenú výplň dvoch kusov dvojdielnych drevených okien vedúcich do predajne, cez takto vzniknutý otvor vošiel do predajne, odkiaľ odcudzil potravinárske výroby rôzneho druhu a značiek, s ktorými následne z predajne odišiel na presne nezistené miesto, čím poškodenej W. T., narodená XX. XX. XXXX spôsobil škodu odcudzením vo výške 326,80 Eur a škodu poškodením vo výške 150,50 Eur,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním,

t ý m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona účinného od 01.08.2019.

Podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/38/2018 z 16.4.2018, právoplatným dňa 16.4.2018, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 3.12.2019 bola tunajšiemu súdu doručená obžalobu na obv. J. J. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona účinného od 01.08.2019.

Vo veci bolo vykonané hlavné pojednávanie dňa 13.2.2020.

Poškodená W. T. si nárok na náhradu škody neuplatnila.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Na všetky otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku, ktoré mu súd prečítal, obžalovaný odpovedal, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý mu je kladený za vinu, bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, rozumie právnej kvalifikácii, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za súdený trestný čin.

Prokurátor a obhajca k vyhláseniu obžalovaného zaujali stanovisko, že navrhujú vyhlásenie prijať. Súd postupujúc podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, posúdeného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona účinného od 01.08.2019 a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a výrokom o náhrade škody.

Súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, pretože nemal pochybnosti, že obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete obžaloby naplnil všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona účinného od 01.08.2019, tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona účinného od 01.08.2019 sa dopustí, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí malú škodu a čin spácha vlámaním.

Podľa § 130 ods. 4 Tr. zák. pod prisvojením veci sa na účely tohto zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnene, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou.

Podľa § 122 ods. 4 Tr. zák. trestný čin j spáchaný vlámaním, ak páchateľ vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľsťou.

Podľa § 124 ods. 1 Tr. zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa §125 ods.1 Tr. zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Obžalovaný ako trestne zodpovedná osoba, konal spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku a konal v priamom úmysle tak, ako to predpokladá ust. § 15 písm. a/ Tr. zákona, t.j. chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť záujem ním chránený.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zák. to znemená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchateľa, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdenej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu hroziacim a aj vzniknutým následkom konania obžalovaných, objektom súdeného trestného činu, je ochrana vlastníckeho práva ako jednej zo základných hodnôt chránených Trestným zákonom.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V prípade obžalovaného, obžalovanému

svedčili poľahčujúce okolnosti, že sa k trestnej činnosti priznal a svoje konanie oľutoval (§ 36 písm. l /Tr. zákona), pred spáchaním tohto trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zákona), napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestného činu (§ 36 písm. n/ Tr. zákona) a priťažovalo mu, že ho súd odsudzoval za viac trestných činov (§ 36 písm. h/ Tr. zákona), keďže súdený trestný čin bol vo viacčinnom súbehu s trestným činom, za ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/38/2018 z 16.4.2018, právoplatným dňa 16.4.2018, za ktorý mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody 2 mesiace s odkladom jeho výkonu a skúšobnou dobou 12 mesiacov, obžalovaný sa síce v skúšobnej dobe osvedčil dňa 2.8.2019, ale zároveň mu bol uložený zákaz činností viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ktorý trest si ešte nevykonal, keďže mu plynie skúšobná doba podmienečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činností. Keďže obžalovaný sa súdnej trestnej činnosti dopustil ešte skôr ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené vyššie uvedené odsudzujúce rozhodnutie za iný trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/38/2018 mu bol doručený dňa 16.4.2018), do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. V danom prípade však súd považoval trest uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/38/2018 z 16.4.2018, právoplatným dňa 16.4.2018, vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti za dostatočný, t.j. za trest ktorý spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej aj generálnej prevencie, a to tiež s prihliadnutím na závažnosť súdeného skutku, vek obžalovaného v čase jeho spáchania a s prihliadnutím na dobu, ktorá uplynula od spáchania súdeného skutku a rozhodol potom tak, že v prípade obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr.por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.